ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 665/88 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 11ης Μαρτίου 1988

περί των λεπτομερειών εφαρμογής για την εισαγωγή ελαιολάδου καταγωγής Τυνησίας

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3463/87 του Συμβουλίου της 17ης Νοεμβρίου 1987 που καθορίζει τους γενικούς κανόνες για την εισαγωγή ελαιολάδου καταγωγής Τυνησίας (1), και ιδίως το άρθρο 3,

Εκτιμώντας:

ότι κατ' εφαρμογή των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3463/87, πρέπει να προβλεφθεί το ύψος των εισαγωγών ελαιολάδου καταγωγής Τυνησίας· ότι η παρούσα κατάσταση και οι προοπτικές όσον αφορά τον εφοδιασμό της κοινοτικής αγοράς σε ελαιόλαδο επιτρέπει τη διάθεση της προβλεπόμενης ποσότητας χωρίς να υπάρχει κίνδυνος διατάραξης της αγοράς αν δεν συγκεντρωθούν οι εισαγωγές σε σύντομο χρονικό διάστημα κάθε περιόδου εμπορίας· ότι είναι σκόπιμο να προβλεφθεί ότι μπορούν να εκδοθούν πιστοποιητικά εισαγωγής σύμφωνα με μηνιαίο χρονοδιάγραμμα που πρόκειται να καθοριστεί·

ότι πρέπει να προβλεφθούν κανόνες για την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής προκειμένου να διασφαλισθεί η ίση πρόσβαση των εισαγωγέων ελαιολάδου στη σχετική ποσόστωση·

ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3463/87, πρέπει να προβλεφθούν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αποφεύγονται εκτροπές του εμπορίου και κυρίως για να εξασφαλίζεται ότι, σε περίπτωση διάθεσης στην κατανάλωση αυτού του ελαίου στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, εισπράττεται η εισφορά που εφαρμόζεται για τις τρίτες χώρες·

ότι η ποσότητα ελαιολάδου που εισάγεται από την Τυνησία δεν μπορεί να υπερβαίνει δεδομένη ποσότητα· ότι πρέπει, επομένως, να μη γίνει δεκτή η ανοχή που προβλέπεται στο άρθρο 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80 της Επιτροπής της 3ης Δεκεμβρίου 1980 περί κοινών λεπτομερειών εφαρμογής του καθεστώτος των πιστοποιητικών εισαγωγής, εξαγωγής και προκαθορισμού για τα γεωργικά προϊόντα (2), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2082/87 (3)·

ότι τα μέτρα που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό είναι σύμφωνα με τη γνώμη της Επιτροπής Διαχειρίσεως Λιπαρών Ουσιών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Το μη επεξεργασμένο ελαιόλαδο που υπάγεται στις διακρίσεις 1509 10 10 και 1509 10 90 της συνδυασμένης ονοματολογίας, το οποίο λαμβάνεται εξ ολοκλήρου στην Τυνησία και μεταφέρεται κατευθείαν από τη χώρα αυτή στην Κοινότητα με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985 και για το οποίο εφαρμόζεται η ειδική εισφορά που αναφέρεται στο άρθρο 4 του πρόσθετου πρωτοκόλλου της συμφωνίας συνεργασίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τυνησιακής Δημοκρατίας, μπορεί να εισαχθεί από την 1η Μαρτίου κάθε περιόδου. Τα πιστοποιητικά εισαγωγής εκδίδονται για μέγιστη ποσότητα 46 000 τόνων ανά περίοδο.

2. Επιτρέπεται η έκδοση των πιστοποιητικών σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, για μέγιστη ποσότητα 5 000 τόνων ανά μήνα για τους μήνες Μάρτιο, Απρίλιο και Οκτώβριο και 10 000 τόνων ανά μήνα για τους μήνες Μάιο και Σεπτέμβριο. Εάν η ποσότητα της οποίας επιτρέπεται η εισαγωγή για ένα μήνα δεν χρησιμοποιείται πλήρως κατά τη διάρκεια του εν λόγω μήνα, το υπόλοιπο προστίθεται στην ποσότητα του επόμενου μήνα, χωρίς να μπορεί να μεταφερθεί μεταγενέστερα.

Άρθρο 2

1. Για την εφαρμογή ειδικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 1, οι εισαγωγείς πρέπει να υποβάλουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αίτηση για χορήγηση πιστοποιητικού εισαγωγής. Η αίτηση αυτή πρέπει να συνοδεύεται από αντίγραφο της σύμβασης αγοράς που έχει συναφθεί με τον τυνήσιο εξαγωγέα.

2. Οι αιτήσεις για χορήγηση πιστοποιητικού εισαγωγής πρέπει να υποβάλλονται τη Δευτέρα και την Τρίτη κάθε εβδομάδας. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, κάθε Τετάρτη, τα στοιχεία που περιέχονται στις ληφθείσες αιτήσεις για τη χορήγηση πιστοποιητικών. Εντούτοις, καμία αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί από τον Νοέμβριο μέχρι και τον επόμενο Φεβρουάριο.

3. Η Επιτροπή καταγράφει λογιστικά, κάθε εβδομάδα, τις ποσότητες για τις οποίες υποβλήθηκαν οι αιτήσεις για χορήγηση πιστοποιητικού εισαγωγής. Εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να εκδίδουν τα πιστοποιητικά μέχρις ότου εξαντληθεί η μηνιαία ποσόστωση· σε περίπτωση που υπάρχει κίνδυνος να εξαντληθεί η μηνιαία ποσόστωση, εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να εκδίδουν τα εν λόγω πιστοποιητικά κατ' αναλογία προς τη διαθέσιμη ποσότητα.

4. Μόλις επιτευχθεί η μέγιστη ποσότητα που προβλέπεται από το πρόσθετο πρωτόκολλο, η Επιτροπή ενημερώνει σχετικά τα κράτη μέλη.

(1) ΕΕ αριθ. L 329 της 20. 11. 1987, σ. 3.
(2) ΕΕ αριθ. L 338 της 13. 12. 1980, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 195 της 16. 7. 1987, σ. 11.

5. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου, όταν μια εβδομάδα αρχίζει κατά τη διάρκεια ενός μηνός και τελειώνει κατά τη διάρκεια του επόμενου, θεωρείται ότι περιλαμβάνεται στο μήνα στον οποίο υπάρχει η Πέμπτη.

Άρθρο 3

Τα πιστοποιητικά εισαγωγής που προβλέπονται στο άρθρο 2 ισχύουν κατά τη διάρκεια περιόδου 60 ημερών από την ημερομηνία εκδόσεώς τους και, το αργότερο, μέχρι τις 31 Οκτωβρίου κάθε περιόδου. Ωστόσο, για την περίοδο 1987/88, η ισχύς των πιστοποιητικών που εκδίδονται τον Μάρτιο αρχίζει την 1η Απριλίου.

Οι διατάξεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2041/75 της Επιτροπής (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2662/87 (2), όσον αφορά τα πιστοποιητικά εισαγωγής χωρίς προκαθορισμό της εισφοράς, εφαρμόζονται όσον αφορά τις εγγυήσεις και την προθεσμία έκδοσης των πιστοποιητικών.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη της Κοινότητας με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1985 στα οποία υπάρχει ελαιόλαδο καταγωγής Τυνησίας που έχει τεθεί σε ελεύθερη κυκλοφορία με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 1 εφαρμόζουν σύστημα ελέγχου. Το εν λόγω σύστημα προβλέπει, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της παραγράφου 2, ότι, σε περίπτωση αποστολής σε άλλο κράτος μέλος, ελαιολάδου που υπάγεται στις διακρίσεις 1509 10 10 και 1509 10 90 της συνδυασμένης ονοματολογίας και το οποίο παρουσιάζεται σε άμεσες συσκευασίες καθαρού περιεχομένου μεγαλύτερου από 5 λίτρα ή χύμα, ο διακινητής υποχρεούται να αποδείξει, με τρόπο που ικανοποιεί τα κράτη μέλη από τα οποία αποστέλλεται το έλαιο, ότι αυτό δεν είναι καταγωγής Τυνησίας.

2. Στην περίπτωση που το ελαιόλαδο που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία σύμφωνα με την παράγραφο 1 αποστέλλεται προς άλλο κράτος μέλος, το έγγραφο που δικαιολογεί τον κοινοτικό χαρακτήρα του εμπορεύματος φέρει την ένδειξη της εισφοράς που εισπράχθηκε κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία καθώς και μία από τις ακόλουθες ενδείξεις:

— Aceite de oliva importado de Túnez — Reglamento (CEE) nº 3463/87,

— Olivenolie indført fra Tunesien — Forordning (EØF) nr. 3463/87,

— Olivenöl, eingeführt aus Tunesien — Verordnung (EWG) Nr. 3463/87,

— Ελαιόλαδο εισαχθέν από την Τυνησία — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3463/87,

— Olive oil imported from Tunisia — Regulation (EEC) No 3463/87,

— Huile d'olive importée de Tunisie — Règlement (CEE) nº 3463/87,

— Olio d'oliva importato dalla Tunisia — Regolamento (CEE) n. 3463/87,

— Olijfolie ingevoerd uit Tunesië — Verordening (EEG) nr. 3463/87,

— Azeite importado da Tunísia — Regulamento (CEE) nº 3463/87.

3. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 8 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3183/80, η ποσότητα που τίθεται σε ελεύθερη κυκλοφορία δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εκείνη που αναφέρεται στις θέσεις 10 και 11 του πιστοποιητικού εισαγωγής. Για το σκοπό αυτό, ο αριθμός 0 εγγράφεται στη θέση 22 του εν λόγω πιστοποιητικού.

4. Όταν το ελαιόλαδο για το οποίο προσκομίζεται το έγγραφο που δικαιολογεί τον κοινοτικό χαρακτήρα του εμπορεύματος που προβλέπεται στην παράγραφο 2 διατίθεται στην κατανάλωση στην Ισπανία ή στην Πορτογαλία, εισπράττεται στα εν λόγω κράτη μέλη ποσό ίσο με τη διαφορά μεταξύ της ελάχιστης εισφοράς ανά 100 χιλιόγραμμα που ισχύει την ημέρα αποδοχής της δηλώσεως για θέση σε κατανάλωση και του ποσού που εισπράττεται κατά τη θέση σε ελεύθερη κυκλοφορία στην Κοινότητα.

Άρθρο 5

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.*

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 11 Μαρτίου 1988.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος

(1) ΕΕ αριθ. L 213 της 11. 8. 1975, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 252 της 3. 9. 1987, σ. 6.